

HAMPL Martin, GARDAVSKÝ Václav a KÜHNEL Karel – REGIONÁLNÍ STRUKTURA A VÝVOJ SYSTÉMU OSÍDLENÍ ČSR (1987)

Profesor Martin Hampl je jedním z nejuznávanějších geografů a osobností albertovské školy. Do dnešních dnů se stal autorem desítek prací zabývajících se jak základním, tak aplikovaným výzkumem.

Ústředním tématem, kterému se společně se svými kolegy věnoval, byla analýza sociogeografické regionalizace aplikovaná zejména na systém osídlení v Česku. V 80. a 90. letech se mezi studenty geografie označovaly Hamplovy publikace většinou podle barev obálky knihy. Za stěžejní studijní materiál v sociální geografii je doposud považována „žlutá“ knížka, tedy konkrétně studie *Regionální struk-*

1987

tura a vývoj systému osídlení ČSR z roku 1987, která pojednává o vývoji osídlení ČSR zhruba od pol. 19. století do 70. let 20. století. Jazyk knihy je pro studenty zpočátku velmi obtížně srozumitelný a text je obsahově velmi hutný. Mnoho kolegů se přiznalo, že pravou podstatu sdělovaných informací pochopilo až dlouho po absolvování studia geografie. Hlavním kritériem při vymezení regionu je funkční (vztahové) hledisko a samotný region je chápán jako komplex rozmanitých sociogeografických jevů integrovaných jejich vzájemnými vztahy. Kniha obsahuje řadu teoretických i metodických konceptů, například definování organické vývojové fáze sociálněgeografického systému, stanovení geografické exponovanosti území nebo vymezení integrovaných systémů osídlení. Tyto koncepty přitom nejsou samoúčelné a několika generacím albertovských geografů nabízejí cestou, jak vysvětlit reálné jevy a procesy v prostorové organizaci společnosti. Žlutá kniha byla následována celou paletou dalších barevných publikací (zelená, šedá, oranžová), které rozvíjely základní myšlenky o regionální politiku nebo polistopadovou transformaci, přičemž vždy využívaly aktualizovaná data.

